TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2007 m. kovo 13 d. *

Byloje C-29/05 P

dėl 2005 m. sausio 25 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujama A. von Mühlendahl ir G. Schneider,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Kaul GmbH, įsteigtai Elmshorne (Vokietija), atstovaujamai *Rechtsanwälte* G. Würtenberger ir R. Kunze,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

* Proceso kalba: vokiečių.

Bayer AG, įsteigtai Leverkuzene (Vokietija),

procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šaliai,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts ir J. Klučka, teisėjai J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, K. Schiemann (pranešėjas), G. Arestis, A. Borg Barthet, M. Ilešič ir J. Malenovský,

generalinė advokatė E. Sharpston,
posėdžio sekretorė K. Sztranc-Sławiczek, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2006 m. birželio 27 d. posėdžiui,

išklausęs 2006 m. spalio 26 d. posėdyje pateiktą generalinės advokatės išvadą,

priima šį

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) prašo panaikinti 2004 m. lapkričio 10 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Kaul prieš VRDT – Bayer (ARCOL)* (T-164/02, Rink. p. II-3807, toliau – skundžiamas sprendimas) panaikinantį 2002 m. kovo 4 d. VRDT trečiosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 782/2000-3, toliau – ginčijamas sprendimas), kuriuo buvo atmestas *Kaul GmbH* (toliau – *Kaul*) protestas dėl žodinio žymens ARCOL įregistravimo kaip Bendrijos prekių ženklo.

2 Skundžiamo sprendimo 29 ir 30 punktuose Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad minėtame sprendime Apeliacinė taryba klaidingai manė, jog faktinių aplinkybių, nenurodytų VRDT protestų skyriuje, priėmusiame sprendimą pirmojoje instancijoje, apeliantė negalėjo pirmą kartą nurodyti Apeliacinėje taryboje apeliacijai paremti. Atvirkščiai, pagal minėtą sprendimą Apeliacinė taryba turėjo atsižvelgti į tokias aplinkybes, priimdama sprendimą dėl jai pateiktos apeliacijos.

3 Savo apeliaciniame skunde VRDT teigia, kad taip nuspręsdamas Pirmosios instancijos teismas klaidingai aiškino 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos Reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1) ir 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos Reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 303, p. 1, toliau – įgyvendinimo reglamentas), nuostatas.

Teisinis pagrindas

Reglamentas Nr. 40/94

4 Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio „Santykiniai atsisakymo registruoti prekių ženklą pagrindai“ 1 dalies b punkte nurodoma:

„Ankstesnio prekių ženklo savininkui užprotestavus, prekių ženklas, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, neregistruojamas:

<...>

b) jeigu dėl savo panašumo į ankstesnį prekių ženklą ar tapatumo jam arba dėl prekių ar paslaugų, kurioms prekių ženklai yra skirti, panašumo ar tapatumo yra galimybė suklaidinti visuomenę toje teritorijoje, kurioje ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas; suklaidinimo galimybė apima ir galimybę sieti su ankstesniu prekių ženklu“.

5 Šio reglamento 42 straipsnio 3 dalis numato:

„Protestas privalo būti paduotas raštu ir turi būti nurodomi jo pagrindai. Jis nelaikomas tinkamai paduotu, kol nesumokami mokesčiai už protesto padavimą. Per

Tarnybos nustatytą laiką protestą pareiškęs asmuo savo teiginiams paremti gali pateikti faktų, įrodymų ir argumentų.“

6 Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio „Santykiniai negaliojimo pagrindai“ 1 dalies a punkte įtvirtinta:

„Padavus prašymą Tarnybai arba priešieškinį teisių pažeidimo byloje, Bendrijos prekių ženklo įregistravimas paskelbiamas negaliojančiu:

a) jeigu yra 8 straipsnio 2 dalyje minėtas ankstesnis prekių ženklas ir tenkinamos to straipsnio 1 arba 5 dalyje keliamos sąlygos.“

7 Reglamento Nr. 40/94 VII dalies, skirtos apeliacinei procedūrai, 57 straipsnio 1 dalis nurodo, kad „apeliacija gali būti paduodama dėl ekspertų, Protestų skyrių, Prekių ženklų administravimo ir teisės skyriaus bei Panaikinimo skyriaus sprendimų“.

8 Pagal to paties reglamento 59 straipsnį:

„Apeliacija Tarnybai turi būti paduodama raštu per du mėnesius nuo pranešimo apie sprendimą dienos. <...> Per keturis mėnesius nuo pranešimo apie sprendimą

dienos turi būti paduodamas rašytinis prašymas, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai.“

9 To paties reglamento 61 straipsnis „Apeliacijų nagrinėjimas“ nurodo:

„1. Jeigu apeliacija yra priimtina, Apeliacinė taryba patikrina jos leistinumą.

2. Nagrinėdama apeliaciją, Apeliacinė taryba tiek kartų, kiek reikia, pasiūlo šalims per savo nustatytą laiką pateikti atsiliepimus į kitų šalių arba jos pačios pastabas.“

10 Reglamento Nr. 40/94 62 straipsnis „Sprendimai dėl apeliacijų“ nurodo:

„1. Išnagrinėjusi apeliacijos leistinumą, Apeliacinė taryba priima sprendimą dėl apeliacijos. Apeliacinė taryba gali arba pasinaudoti kokiais nors skyriaus, atsakingo už sprendimą, kuriam pateikta apeliacija, kompetencijai priklausančiais įgaliojimais, arba perduoti bylą tam skyriui nagrinėti toliau.

2. Jeigu Apeliacinė taryba perduoda bylą nagrinėti toliau tam skyriui, kurio sprendimas buvo apskųstas, šis skyrius privalo vadovautis Apeliacinės tarybos *ratio decidendi* tol, kol nepasikeičia faktai.

<...>".

11 Šio reglamento 63 straipsnis „Skundai Teisingumo Teismui" numato:

„1. Teisingumo Teismui galima skųsti Apeliacinės tarybos sprendimus dėl apeliacijų.

2. Skundą galima pateikti dėl kompetencijos stokos, dėl esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimo, dėl Sutarties, šio reglamento arba bet kurios su jos taikymu susijusios teisės normos pažeidimo ar piktnaudžiavimo įgaliojimais.

3. Teisingumo Teismas turi teisę panaikinti arba pakeisti ginčijamą sprendimą.

<...>"

12 Reglamento Nr. 40/94 IX dalies pirmo skyriaus „Bendrosios nuostatos“, skirto procedūros nuostatoms, 74 straipsnyje „Faktų nagrinėjimas Tarnybos iniciatyva“ nurodoma:

„1. Procedūrų metu Tarnyba faktus nagrinėja savo iniciatyva; tačiau procedūros dėl atsisakymo registruoti paraiškas santykinių pagrindų atveju Tarnyba nagrinėja tiktai šalių nurodytus faktus, įrodymus bei argumentus bei siekiamą reikalavimų patenkinimo būdą.

2. Tarnyba gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurie nebuvo pateikti laiku.“

13 Pagal šio reglamento 76 straipsnio 1 dalį:

„Kiekviename Tarnybos nagrinėjime įrodymų pateikimo ir gavimo priemonės yra:

a) šalių paaiškinimai;

b) prašymai pateikti informaciją;

c) dokumentų ir įrodymų pateikimas;

d) liudytojų parodymai;

e) ekspertų nuomonės;

f) pareiškimai, padaryti raštu prisiekus ar iškilmingai patvirtinus arba turintys panašią galią pagal tos valstybės, kurioje pareiškimas padaromas, įstatymus."

Įgyvendinimo reglamentas

14 Įgyvendinimo reglamento 16 taisyklės 3 dalis nurodo:

„Šios taisyklės 1 dalyje nurodyti faktai, įrodymai ir argumentai bei kiti juos patvirtinantys dokumentai ir 2 dalyje nurodyti įrodymai, jei jie nepateikiami kartu su protestu arba vėliau, gali būti pateikti pradėjus protestavimo procesinius veiksmus Tarnybos pagal 20 taisyklės 2 dalį nurodytu terminu."

15 Minėto reglamento 20 taisyklės 2 dalis numato:

„Jei proteste nėra išvardytų faktų, įrodymų ir argumentų, nurodytų 16 taisyklės 1 ir 2 dalyse, Tarnyba paragina protestą reiškiančią šalį per Tarnybos nustatytą terminą juos pateikti. Apie visus protestą reiškiančios šalies pateiktus duomenis pranešama ženklo pareiškėjui, kuriam per Tarnybos nustatytą terminą suteikiama galimybė pateikti atsakymą."

Ginčo aplinkybės

16 Toliau trumpai išdėstomos Pirmosios instancijos teismui nagrinėti pateikto ginčo aplinkybės, kurios yra nurodytos skundžiamame sprendime.

17 1996 m. balandžio 3 d. bendrovė *Atlantic Richfield Co.* pateikė VRDT paraišką įregistruoti žodinį žymenį ARCOL kaip Bendrijos prekių ženklą „maisto produktų konservavimui skirtiems cheminiams preparatams".

18 1998 m. spalio 20 d. *Kaul* pateikė protestą dėl šios paraiškos nurodydama, kad egzistuoja galimybė supainioti Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto

prasme. Šiuo atžvilgiu *Kaul* rėmėsi jai priklausančiu ankstesniu Bendrijos prekių ženklu, t. y. žodiniu žymeniu CAPOL, įregistruotu „maisto produktų konservavimui skirtiems cheminiams preparatams, t. y. „žaliavoms, skirtoms gataviems maisto produktams, ypač konditerijos gaminiams, šaldyti ir konservuoti".

19 Nusprendęs, kad nėra galimybės supainioti, 2000 m. birželio 30 d. VRDT protestų skyrius šį protestą atmetė.

20 Apeliaciją, pateiktą dėl šio sprendimo, *Kaul* grindė tuo, kad jai priklausančiam prekių ženklui, kaip ji jau prieš tai tvirtino Protestų skyriuje, būdingas ryškus skiriamasis požymis, todėl, remiantis Teisingumo Teismo praktika, jam turėtų būti taikoma didesnė apsauga. Šiuo atžvilgiu *Kaul* tvirtino, jog toks ryškus skiriamasis požymis atsiranda ne tik dėl to, kad žodis CAPOL nėra apibūdinamasis nagrinėjamų prekių atžvilgiu, kaip ji jau nurodė Protestų skyriuje, bet ir dėl to, kad prekių ženklas tapo žinomu dėl naudojimo. Siekdama įrodyti šį žinomumą *Kaul* kaip priedą prie Apeliacinei tarybai pateiktų paaiškinimų pateikė savo generalinio direktoriaus garbės žodžiu patvirtintą pareiškimą bei klientų sąrašą.

21 Ginčijamame sprendime VRDT apeliacinė taryba manė, kad ji negali atsižvelgti į tariamai ryškų ankstesnio prekių ženklo skiriamąjį požymį, susijusį su jo žinomumu, nes tokia faktinė aplinkybė ir minėti įrodymai, skirti skiriamajam požymiui įrodyti, jai pirmą kartą buvo pateikti pagrindžiant apeliaciją.

Skundžiamas sprendimas

22 2002 m. gegužės 24 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu ieškiniu *Kaul* siekė panaikinti ginčijamą sprendimą. Ieškinys buvo grindžiamas keturiais pagrindais, susijusiais su, pirma, Apeliacinės tarybos pareigos išnagrinėti *Kaul* nurodytas aplinkybes pažeidimu, antra, Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu, trečia, valstybėse narėse taikomos procesinės teisės principų bei VRDT taikomų procedūros taisyklių pažeidimu ir, ketvirta, motyvavimo pareigos pažeidimu.

23 Pirmosios instancijos teismas patvirtino pirmąjį pagrindą ir panaikino ginčijamą sprendimą, nepriimdamas sprendimo dėl kitų ieškinio pagrindų. Šiuo atžvilgiu skundžiamo sprendimo 25–30 punktuose jis nusprendė:

„25 Pirmiausia pažymėtina, kad Apeliacinėje taryboje ieškovės pateiktus argumentus sudaro jos generalinio direktoriaus prisiekus padarytas pareiškimas ir jos klientų sąrašas.

26 Šie dokumentai, susiję su ieškovės prekių ženklo naudojimo dažnumu, skirti palaikyti ieškovės dar Protesto skyriuje pateiktus – tuo metu grindžiamus vien samprotavimais, susijusiais su ieškovės prekių ženklo apibūdinamojo pobūdžio nebuvimu, – argumentus, kad šis ženklas turi ryškių skiriamųjų požymių ir todėl reikalauja didesnės apsaugos.

27 Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 10–12 punktuose ir vėliau VRDT savo atsiliepimo į ieškinį 30 punkte teigė, kad į šias naujas faktines aplinkybes negali būti atsižvelgiama, nes jos buvo pateiktos pasibaigus Protesto skyriaus nustatytam terminui.

28 Tačiau konstatuotina, kad tokia pozicija nesuderinama su funkciniu VRDT padalinių darbo tęstinumu, kurį Pirmosios instancijos teismas patvirtino tiek *ex parte* proceso atveju (1999 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Procter & Gamble prieš VRDT (BABY-DRY)*, T-163/98, Rink. p. II-2383, 38–44 punktai, šiuo požiūriu nepanaikinti 2001 m. rugsėjo 20 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Procter & Gamble prieš VRDT (BABY-DRY)*, C-383/99 P, Rink. p. I-6251 ir 2002 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Procter & Gamble prieš VRDT (muilo gabalo forma)*, T-63/01, Rink. p. II-5255, 21 punktas), tiek *inter partes* proceso atveju (2003 m. rugsėjo 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Henkel prieš VRDT – LHS (UK) (KLEENCARE)*, T-308/01, Rink. p. II-3253, 24–32 punktai).

29 Iš tikrųjų buvo nuspręsta, kad iš funkcinio VRDT padalinių darbo tęstinumo išplaukia, jog taikydama Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalį Apeliacinė taryba turi pagrįsti savo sprendimą visais faktiniais ir teisiniais argumentais, kuriuos atitinkama šalis pateikė padaliniui, priėmusiam sprendimą pirmojoje instancijoje, arba, išskyrus tik to paties straipsnio 2 dalyje numatytą išimtį, apeliacinės procedūros metu (minėto sprendimo *KLEENCARE 32* punktas). Taigi, priešingai nei teigia VRDT, kalbėdama apie *inter partes* procesą, funkcinis įvairių VRDT padalinių darbo tęstinumas nesuponuoja, kad viena iš šalių, neišdėsčiusi padalinyje, priėmusiame sprendimą pirmojoje instancijoje, faktinių aplinkybių ar teisinių argumentų per šioje instancijoje galiojantį imperatyvų terminą, negali remtis šiais argumentais Apeliacinėje taryboje, remiantis Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalimi. Atvirkščiai, funkcinis tęstinumas lemia, kad ši šalis turi teisę remtis tokiais argumentais Apeliacinėje taryboje, procedūros šioje instancijoje metu laikantis šio reglamento 74 straipsnio 2 dalies.

30 Todėl, kadangi nagrinėjamu atveju faktinės aplinkybės nebuvo nurodytos pavėluotai Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies prasme, o buvo išdėstytos ieškovės 2000 m. spalio 30 d., t. y. per Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnyje numatytą terminą, Apeliacinei tarybai pateikto dokumento priede, ši negalėjo atsisakyti atsižvelgti į tuos argumentus."

24 Minėto sprendimo 34 punkte Pirmosios instancijos teismas padarė išvadą, kad „Apeliacinė taryba, nepažeisdama Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio, negalėjo atmesti faktinių bylos aplinkybių, kurias ieškovė buvo pateikusi savo 2000 m. spalio 30 d. rašte, siekdama įrodyti savo nurodytą stiprių ankstesnio prekių ženklo skiriamųjų požymių buvimą dėl šio ženklo naudojimo rinkoje".

Dėl apeliacinio skundo

25 Savo apeliaciniu skundu VRDT Teisingumo Teismo prašo panaikinti skundžiamą sprendimą ir grąžinti bylą Pirmosios instancijos teismui, kad šis priimtų sprendimą dėl kitų ieškinio pagrindų. Be to, ji prašo priteisti bylinėjimosi išlaidas iš kitų proceso šalių.

26 *Kaul* prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

Šalių argumentai

27 Savo vieninteliu pagrindu, kurį sudaro dvi dalys, VRDT tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 29 ir 30 punkte nuspręsdamas, jog VRDT apeliacinė taryba per protesto procedūrą turėjo atsižvelgti į faktines aplinkybes ir įrodymus, pirmą kartą pateiktus pagrindžiant Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnyje nurodytą rašytinį prašymą, Pirmosios instancijos teismas pažeidė įvairias šio reglamento ir įgyvendinimo reglamento nuostatas.

28 Pirmąja šio pagrindo dalimi VRDT nurodo, kad minėtuose punktuose nuspręsdamas, jog funkcinio tęstinumo principas Apeliacinę tarybą įpareigoja atsižvelgti į tokias faktines aplinkybes ir įrodymus, Pirmosios instancijos teismas klaidingai aiškino ir taikė susijusias Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 3 dalies ir įgyvendinimo reglamento 16 taisyklės 3 dalies bei 20 taisyklės 2 dalies, taip pat Reglamento Nr. 40/94 62 straipsnio 1 dalies nuostatas.

29 Terminas, kurį VRDT, remdamasi trimis pirmosiomis iš šių nuostatų, nustatė protestą pareiškusiam asmeniui pateikti faktines aplinkybes ir įrodymus, skirtus jo protestui paremti, iš tikrųjų yra imperatyvus terminas, kuriam pasibaigus toks pateikimas Protestų skyriui yra neįmanomas, nebent VRDT minėtą terminą pratęstų.

30 Faktinės aplinkybės ir įrodymai, nepateikti per tokį terminą, juo labiau negali būti pateikti Apeliacinėje taryboje arba nulemti Protestų skyriaus sprendimo panaiki-

nimą. Priešingai nei nusprendė Pirmosios instancijos teismas, Protestų skyrių ir Apeliacinių tarybų funkcinis tęstinumas, kurį patvirtina Reglamento Nr. 40/94 62 straipsnio 1 dalis, yra susijęs su šių instancijų kompetencija priimti sprendimus, bet neturi panaikinti konkrečių terminų, kuriuos numato Bendrijos teisė, siekdama nustatyti tam tikras sąlygas protesto procedūros eigai, poveikio.

31 Taip aiškinti reikalauja ir protesto procedūros, kuria siekiama užtikrinti kuo ankstesnį konfliktų tarp prekių ženklų nustatymą ir greitą administracinio sprendimo šiuo atžvilgiu priėmimą, *ratio legis*. Be to, sprendimas atmesti protestą nėra galutinis, nes pagal Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 1 dalį jis netrukdo vėliau pateikti apeliaciją dėl panaikinimo arba priešieškinį teisių pažeidimo byloje, kurie grindžiami pagrindais, tapačiais protesto pagrindams.

32 Antrąja pagrindo dalimi VRDT tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 29 ir 30 punkte nuspręsdamas: kadangi faktinės aplinkybės arba įrodymai buvo pateikti per Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnyje nustatytą keturių mėnesių terminą, todėl per protesto procedūrą jie buvo pateikti „laiku“ reglamento 74 straipsnio 2 dalies prasme ir Apeliacinė taryba turi į juos atsižvelgti, Pirmosios instancijos teismas pažeidė pastarąją nuostatą.

33 Pirmiausia šiuo klausimu VRDT tvirtina, kad minėto 74 straipsnio 2 dalis negali būti taikoma, kai faktinėms aplinkybėms arba įrodymams pateikti padaliniui, priimančiam sprendimą pirmojoje instancijoje, taikomas, kaip yra šiuo atveju, imperatyvus terminas. Vartojant sąvokas „laiku“, „not in due time“ arba „verspätet“, minėtoje nuostatoje kaip tik išreiškiamas siekis vengti nepateisinamų vėlavimų, kai tokie imperatyvūs terminai nenustatyti.

34 Papildomai VRDT nurodo, kad Pirmosios instancijos teismas neteisėtai apribojo minėto 74 straipsnio 2 dalies taikymo sritį nuspręsdamas, jog ši nuostata per protesto procedūrą gali būti taikoma tik tuomet, kai faktinės aplinkybės ir įrodymai pateikiami pasibaigus Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnyje nustatytam keturių mėnesių terminui. Iš tikrųjų šio reglamento 74 straipsnio 2 dalį turi būti galima taikyti ir kitokiomis aplinkybėmis, pavyzdžiui, kai faktinės aplinkybės ir įrodymai galėjo arba turėjo būti pateikti Protestų skyriuje.

35 Išsakydamas savo nuomonę dėl viso pagrindo, kuriuo remiamasi, *Kaul* tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, jog apeliacinės tarybos turi atsižvelgti į naujas aplinkybes, jeigu jų pateikimas, įskaitant pateikimą šiose tarybose, nėra pavėluotas Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies prasme. Taip yra šiuo atveju, nes ginčijamas pateikimas įvyko per Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnyje nurodytą terminą.

36 Apeliacinė taryba yra antroji instancija, iš naujo nagrinėjanti bylą iš esmės be jokių apribojimų prieš atliekant Pirmosios instancijos teismui ir Teisingumo Teismui patikėtą teisminę priežiūrą, apsiribojančią teisės klausimais.

37 Reglamento Nr. 40/94 61 straipsnio 2 dalis ir 76 straipsnis patvirtina, kad Apeliacinės tarybos kompetencija yra tapati organo, priėmusio sprendimą pirmojoje instancijoje, kompetencijai, ypač pasiūlant šalims pateikti pastabas arba nurodant tyrimo priemones. Minėto reglamento 62 straipsnio 1 dalis, skaitoma kartu su šiomis nuostatomis, nurodo, jog atsižvelgdama į visas jai žinomas aplinkybes Apeliacinė taryba turi nuspręsti, ar ji gali priimti sprendimą, kurio rezoliucinė dalis tapati jai skundžiamo sprendimo rezoliucinei daliai.

38 Iš Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies matyti, kad per *inter partes* procesą faktines aplinkybes ir įrodymus gali pateikti tik šalys. Taigi šalims turi būti palikta teisė pratęsti diskusijas apeliacinėje procedūroje, atsižvelgiant į pirmojoje instancijoje priimtą sprendimą.

39 Be to, VRDT teisė priimti sprendimą remiantis kuo daugiau faktinių aplinkybių atitinka teisinio saugumo ir proceso ekonomijos principus bei protesto procedūros tikslą – kad siekiant gero vidaus rinkos funkcionavimo konfliktai tarp prekių ženklų būtų išspręsti prieš įregistruojant prekių ženklą.

Teisingumo Teismo vertinimas

40 Kadangi abi pagrindo dalys yra glaudžiai susijusios, jas reikia nagrinėti kartu.

Dėl Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies

41 Siekiant priimti sprendimą dėl viso nurodyto pagrindo, pirmiausia reikia konstatuoti, kad, kaip matyti iš Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies, VRDT gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurių šalys nepateikė laiku.

42 Kitaip nei tvirtina VRDT, iš tokios formuluotės matyti, kad, jeigu nenurodyta priešingai, paprastai šalys faktines aplinkybes gali nurodyti ar įrodymus pateikti ir pasibaigus jiems pateikti nustatytam terminui pagal Reglamento Nr. 40/94 nuostatas ir kad VRDT nedraudžiama atsižvelgti į pavėluotai pateiktus faktus ir įrodymus.

43 Tačiau iš šios formuluotės taip pat aiškiai matyti, kad pavėluotai pateikti faktai ir įrodymai nesuteikia juos pateikiančiai šaliai besąlyginės teisės reikalauti, jog VRDT į tokius faktus ar įrodymus atsižvelgtų. Numatydama, kad pastaroji „gali" tokiu atveju nuspręsti neatsižvelgti į tokius faktus ir įrodymus, Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalis iš esmės suteikia VRDT didelę diskreciją nuspręsti, pateikiant tokį sprendimą pagrindžiančius motyvus, ar reikia į juos atsižvelgti.

44 Kai VRDT turi priimti sprendimą per protesto procedūrą, atsižvelgimas į tokią informaciją gali būti pateisinamas ypač tuomet, kai ji mano, jog pavėluotai pateiktos faktinės aplinkybės iš pirmo žvilgsnio atrodo galinčios turėti įtakos jai pateikto protesto nagrinėjimo baigčiai, ir kai procedūros stadija, per kurią įvyksta šis pavėluotas pateikimas, bei su tuo susijusios aplinkybės leidžia į ją atsižvelgti.

45 Kaip teisingai nurodė VRDT, jos įpareigojimas bet kuriuo atveju atsižvelgti į faktus ir įrodymus, kuriuos protesto procedūros šalys pateikė nesilaikydamos Reglamento Nr. 40/94 nuostatose tam nustatytų terminų, panaikintų bet kokį minėtų nuostatų veiksmingumą.

46 Tačiau šio sprendimo 42–44 punktuose pateiktas Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies aiškinimas gali išsaugoti tokį veiksmingumą, leisdamas suderinti įvairius reikalavimus.

47 Pirma, iš tikrųjų su gero administravimo principu ir būtinybe užtikrinti sklandžią procedūrų eigą bei veiksmingumą suderinama tai, kad šalys skatinamos laikytis terminų, kuriuos VRDT joms nustato dėl bylos nagrinėjimo. Aplinkybė, kad pastaroji prireikus gali nuspręsti neatsižvelgti į faktus ir įrodymus, kuriuos šalys pateikė nesilaikydamos nustatytų terminų, turėtų pati savaime turėti tokį skatinamąjį poveikį.

48 Antra, ginčą sprendžiančiai instancijai vis dėlto paliekant galimybę atsižvelgti į šalių pavėluotai pateiktus faktus ir įrodymus, toks aiškinimas, bet jau kalbant apie protesto procedūrą, gali prisidėti prie to, kad nebūtų registruojami prekių ženklai, kurių naudojimas vėliau gali būti sėkmingai užginčytas per panaikinimo procedūrą arba per procedūrą, susijusią su teisių į prekių ženklą pažeidimu. Kaip yra nusprendęs Teisingumo Teismas, tokios išvados naudai byloja teisinio saugumo ir gero administravimo priežastys (žr. 2003 m. gegužės 6 d. Sprendimo *Libertel*, C-104/01, Rink. p. I-3793, 59 punktą).

Dėl VRDT apeliacinėje taryboje vykstančios procedūros pobūdžio ir dėl Reglamento Nr. 40/94 62 straipsnio 1 dalies

49 Reikia pažymėti, kad nėra esminių priežasčių, susijusių su Apeliacinėje taryboje vykstančios procedūros pobūdžiu arba šios instancijos kompetencija, neleidžiančių Apeliacinei tarybai priimant sprendimą dėl jai pateiktos apeliacijos atsižvelgti į faktines aplinkybes ar įrodymus, pirmą kartą pateiktus per šią apeliacinę procedūrą.

50 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad ginčams, susijusiems su protestu dėl paraiškos įregistruoti prekių ženklą, gali būti taikoma keturių lygių kontrolės sistema.

51 Procedūra pirmiausia prasideda VRDT – iš pradžių jos protestų skyriuose, o padavus apeliaciją – Apeliacinėse tarybose, kurios, nepaisant nepriklausomybės garantijų, kuriomis naudojasi jos pačios ir jų nariai, vis tiek išlieka VRDT instancijomis. Po šios procedūros gali eiti antras etapas – teisminė priežiūra, kurią vykdo Pirmosios instancijos teismas ir prireikus apeliacinio skundo atveju – Teisingumo Teismas.

52 Kaip numato Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 2 dalis, VRDT apeliacinės tarybos sprendimą Pirmosios instancijos teismas gali panaikinti arba pakeisti tik „dėl kompetencijos stokos, dėl esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimo, dėl Sutarties, (šio) reglamento arba bet kurios su jos taikymu susijusios teisės normos pažeidimo ar piktnaudžiavimo įgaliojimais“.

53 Iš to išplaukia, kad Pirmosios instancijos teismas gali panaikinti arba pakeisti sprendimą, dėl kurio pareikštas ieškinys, tik tuomet, jeigu jį priimant egzistavo vienas iš šių panaikinimo ar pakeitimo pagrindų. Tačiau Pirmosios instancijos teismas neturi panaikinti arba pakeisti tokio sprendimo dėl pagrindų, atsiradusių po jo paskelbimo (2006 m. gegužės 11 d. Sprendimo *Sunrider prieš VRDT*, C-416/04 P, Rink. p. I-4237, 54 ir 55 punktai).

54 Be to, iš minėtos nuostatos išplaukia, kad faktinės aplinkybės, kurių šalys nenurodė VRDT instancijose, kaip teisingai ir ne kartą yra nusprendęs Pirmosios instancijos teismas, negali būti pateikiamos nagrinėjant ieškinį šiame Bendrijų teisme. Iš tikrųjų Pirmosios instancijos teismas pirmiausia ne turi iš naujo nagrinėti faktines aplinkybes, bet įvertinti Apeliacinės tarybos sprendimo teisėtumą patikrindamas, kaip ši taikė Bendrijos teisę, atsižvelgiant, be kita ko, į tarybai nurodytas aplinkybes (žr. 2006 m. liepos 18 d. Sprendimo *Rossi prieš VRDT*, C-214/05 P, Rink. p. I-7057, 50 punktą); tačiau tokia priežiūra turėtų būti atliekama neatsižvelgiant į jam naujai nurodytas faktines aplinkybes.

55 Remiantis šio sprendimo 50 ir 51 punktuose nurodyta institucinės architektūros logika, taip vykdoma Pirmosios instancijos teismo teisminė priežiūra neturėtų būti paprasčiausias prieš tai VRDT apeliacinės tarybos atliktos priežiūros pakartojimas.

56 Šiuo atžvilgiu iš Reglamento Nr. 40/94 62 straipsnio 1 dalies matyti, kad išnagrinėjusi apeliaciją iš esmės Apeliacinė taryba priima sprendimą dėl apeliacijos ir tai darydama gali „pasinaudoti skyriaus, atsakingo už sprendimą, kuriam pateikta apeliacija, kompetencijai priklausančiais įgaliojimais“, t. y. šiuo atveju išdėstyti savo nuomonę dėl protesto jį atmetant arba pripažįstant pagrįstu, ir taip patvirtinant ginčijamą sprendimą arba jo nepatvirtinant.

57 Iš Reglamento Nr. 40/94 62 straipsnio 1 dalies matyti, kad tuo atveju, kai Apeliacinei tarybai pateikiama apeliacija, ji turi iš naujo iš esmės išnagrinėti protestą tiek teisiniu, tiek faktiniu požiūriais.

58 Kaip priminė *Kaul*, iš Reglamento Nr. 40/94 61 straipsnio 2 dalies ir 76 straipsnio, be kita ko, išplaukia, kad siekdama iš esmės išnagrinėti jai pateiktą apeliaciją Apeliacinė taryba tiek kartų, kiek reikia, pasiūlo šalims pateikti pastabas dėl Apeliacinės tarybos joms pateiktų pranešimų ir kad ji taip pat gali nuspręsti dėl tyrimo priemonių, įskaitant faktinių aplinkybių arba įrodymų pateikimą. Reglamento Nr. 40/94 62 straipsnio 2 dalyje pažymima, kad jeigu Apeliacinė taryba perduoda bylą nagrinėti toliau tai instancijai, kurios sprendimas buvo apskųstas, ši instancija privalo vadovautis Apeliacinės tarybos sprendimo *ratio decidendi* „tol, kol nepasikeičia faktai“. Tokios nuostatos patvirtina galimybę papildyti faktines aplinkybes įvairiose procedūros VRDT stadijose.

Dėl Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 3 dalies ir 59 straipsnio

59 Trečia, iš Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 3 dalies matyti, kad šio reglamento 8 straipsnio 1 dalimi grindžiamą protestą dėl prekių ženklo registracijos pareiškęs asmuo per VRDT nustatytą laiką gali pateikti faktus, įrodymus ir argumentus šiam protestui paremti.

60 Priešingai nei minėto 42 straipsnio 3 dalis, Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnyje, nustatančiame apeliacijos pateikimo Apeliacinėje taryboje sąlygas, kalbama ne apie faktų ar įrodymų pateikimą, bet apie rašytinio paaiškinimo, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, padavimą per keturių mėnesių terminą.

61 Iš to išplaukia, priešingai nei skundžiamo sprendimo 30 punkte nusprendė Pirmosios instancijos teismas, kad 59 straipsnis negali būti aiškinamas kaip nustatantis apeliantui naują terminą pateikti faktus ir įrodymus jo protestui pagrįsti.

62 Todėl Pirmosios instancijos teismas tame punkte nurodydamas, kad tokie faktai ir įrodymai pateikti „laiku" 74 straipsnio 2 dalies prasme ir dėl to padarydamas išvadą, kad Apeliacinė taryba turi į juos atsižvelgti sprendime, kurį ji turi priimti dėl jai pateiktos apeliacijos, padarė teisės klaidą.

63 Iš tikrųjų iš šio sprendimo 41–43 punktų matyti: kadangi tokie faktai ir įrodymai nebuvo atitinkamos šalies nurodyti ir pateikti nei per šiam tikslui jai nustatytą terminą pagal Reglamento Nr. 40/94 nuostatas, nei „laiku" to paties reglamento 74 straipsnio 2 dalies prasme, šalis neturi besąlyginės teisės reikalauti, kad Apeliacinė taryba į juos atsižvelgtų, nes pastaroji turi diskreciją nuspręsti, ar reikia į juos atsižvelgti priimant sprendimą, dėl kurio į ją buvo kreiptasi.

64 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad skundžiamo sprendimo 29 ir 30 punktuose nuspręsdamas, jog Apeliacinė taryba turi atsižvelgti į faktus ir įrodymus, kuriuos protestą dėl paraiškos įregistruoti prekių ženklą pareiškusi šalis pirmą kartą nurodo rašytiniame paaiškinime, kurį ji pateikia savo apeliacijai Apeliacinėje taryboje dėl Protestų skyriaus sprendimo, pagrįsti, ir panaikindamas ginčijamą sprendimą tik dėl to, kad Apeliacinė taryba šiuo atveju atsisakė į juos atsižvelgti, Pirmosios instancijos teismas pažeidė susijusias Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 3 dalies, 59 straipsnio ir 74 straipsnio 2 dalies nuostatas.

65 Todėl skundžiamas sprendimas turi būti panaikintas.

Dėl ieškinio pirmojoje instancijoje

66 Pagal Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmosios pastraipos antrą sakinį Teisingumo Teismas, panaikinęs Pirmosios instancijos teismo sprendimą, gali pats priimti galutinį sprendimą, jeigu toje bylos stadijoje tai galima daryti, arba grąžinti bylą Pirmosios instancijos teismui.

67 Šiuo atveju Teisingumo Teismas konstatuoja, kaip prieš tai skundžiamo sprendimo 27 punkte pažymėjo Pirmosios instancijos teismas, kad ginčijamo sprendimo 10–12 punktuose Apeliacinė taryba atsisakė atsižvelgti į faktus ir įrodymus, kuriuos *Kaul* pateikė savo apeliacijai paremti, iš esmės manydama, jog toks atsižvelgimas *ex officio* yra neįmanomas, nes šie faktai ir įrodymai prieš tai nebuvo pateikti Protestų skyriuje per pastarojo nustatytą terminą.

68 Šis Apeliacinės tarybos tvirtinimas, kurį palaikė ir VRDT tiek per procesą Pirmosios instancijos teisme, tiek ir nagrinėjant šį apeliacinį skundą, pažeidė Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį. Iš tikrųjų, kaip matyti iš šio sprendimo 41–43 punktų, ši nuostata suteikia Apeliacinei tarybai, kuriai pavėluotai pateikiami faktai ir

įrodymai, diskreciją nuspręsti, ar reikia į juos atsižvelgti priimant sprendimą, dėl kurio į ją kreiptasi.

69 Užuot įgyvendinusi jai suteiktą diskreciją, Apeliacinė taryba šiuo atveju klaidingai tvirtino, kad neturi diskrecijos atsižvelgti į nagrinėjamus faktus ir įrodymus.

70 Todėl ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

71 Remiantis Procedūros reglamento 122 straipsnio pirmąja pastraipa, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą byloje, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Remiantis to paties reglamento 69 straipsnio 2 dalimi, taikoma apeliacinėse bylose pagal 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė.

72 Šiuo atveju reikia pažymėti, kad nors skundžiamas sprendimas panaikinamas, Teisingumo Teismas šiuo sprendimu pripažįsta *Kaul* ieškinį ir panaikina VRDT apeliacinės tarybos sprendimą. Iš to išplaukia, kad VRDT reikia nurodyti padengti *Kaul* bylinėjimosi išlaidas, patirtas nagrinėjant bylą pirmojoje instancijoje ir apeliaciniame procese pagal pastarosios pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti 2004 m. lapkričio 10 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Kaul prieš VRDT – Bayer (ARCOL)* (T-164/02).**

2. **Panaikinti 2002 m. kovo 4 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) sprendimą (byla R 782/2000-3).**

3. **Priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas, patirtas nagrinėjant bylą pirmojoje instancijoje ir apeliaciniame procese.**

Parašai.